

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۰۱۰/۲۵/۳

ماموران شاهی و جمهوریت چه میخواهند؟

همکاری با نظام مزدور و مستعمراتی کابل و خدمت به اجانب در افغانستان اشغال شده از نگاه مردمان نجیب و میهن دوست خیانت ملی محسوب میگردد. افرادی که به بی ننگی تن در میدهند و خود را در بدل پول و یا به دست آوردن مقامی می فروشند، جوابگوی اعمال ضد ملی و خائنه خود خواهند بود.

از اشخاص نو کیسه و نو به دنیا رسیده زیاد گله نیست که خود را به هر کس و ناکس و به هر اجنبی می فروشند و به هر پستی و خواری تن در میدهند تا چیزی نصیب گردند. اگر هارون امین، عمر صمد، جلالی، سید مخدوم رهین و احدی و یا ده ها تن دیگر مانند این خفاشان در گرو اجنبیان قرار دارند و میهن می فروشند و مرتکب اعمال ضد کرامت انسانی می شوند، ازینها جای گله نیست. این طفیلی ها برای چنین روزی تربیه شده اند که مورد استفاده قرار گیرند و روح و جسم خود را در اختیار دیگران بگذارند. ارتکاب شنیع ترین عمل برای این گروه نابه کار یک اقدام شرافتمندانه تلقی میشود.

سؤال درینجاست که چرا ماموران شاهی و جمهوریت (عالیرتبه و یا متوسط) که زمانی مغرور جاه و مقام خویش بودند، تن به ذلت و خواری داده و خود را نزد مقامات نظام مزدور و مستعمراتی کابل حقیر و بی آبرو جلوه میدهند؟ افراد صادق دوره های شاهی و جمهوریت طور نسبی از عزت و احترام (البته هر کس به تناسب شخصیت اش) بین مردم خود برخوردار بودند و باید هم با حفظ همان عزت و احترام مردم به ایشان به حیات خویش ادامه دهند تا بی وقار نگردند. در وقت و زمان شان خوب خوردند و خوب پوشیدند و به هیچ مشکل زندگی

هم برنخوردند و همچنان از اعتماد نظام های مربوطه برخوردار بودند. اما خواهشات نفسانی و پول و مقام، حالا یک تعداد این انسان ها را به افراد بی خرد و بی وقار مبدل ساخته است. عقب عبدالله میدوند. نزد سپینا و یا زلمی رسول دو قات میشوند. پیش کرزی سر خم میکنند تا اگر به آنها توجه کند. تعجب درین است که سن اکثریت این مردم از هفتاد گذشته ولی هنوز هم حرص پول و مقام قلب و دماغ آنها را وسوسه میکند تا در واپسین روز های زندگی چند صباح دیگر هم در مقامی تعیین گردند و آخرین دستبرد خود را بزنند. افراد شریف و با تقوا هم در میان آنها وجود دارد که کار کردن با نظام مستعمراتی کابل را برای خود عار میدانند. عبدالله بعد از تقرر در پست وزارت خارجه دولت مستعمراتی کابل ذریعه ای یک دوست خود از یک انسان نجیب خواهش نمود که با وی همکاری شود. آن شخص محترم به جواب گفت که "اینرا برای خود توهین میدانم که عبدالله در مورد من تصمیم بگیرد." کرکتر عالی این بزرگوار میتواند مثال خوبی برای ره گم کردگان گذشته باشد.

برای این عده مردم گوشزد میشود که راه تقوا را بپیمایند، شرف خود و خانوادگی خویش را پامال نسازند تا به بهانه خدمت به وطن در لجنزار بدنایمی نیفتند، ورنه اسمای مبارک شان در قطار افراد بالا برای همیشه درج صفحات سیاه تاریخ کشور خواهد شد.